ادامه از صفحه اول

«شهر» در صدر اسلام

از آنجا که جنگ و نزاع و خونریزی و کشتار و خونخواهی از عادات ویژه دوره جاهلی یعنی دوره پیشاشهری بود، بندهای بسیاری از این پیمان‌نامه به این موضوع اختصاص داشت. بندهای دیگری به تنظیم روابط با یهودیان می‌پرداخت و حتی در یک بند تاکید شده است که مسلمان و یهود در برابر دشمن یکدست خواهند بود و مسلمانان نیز در برابر حمله به ساکنان یهودی مدینه که از طوایف مختلف بودند موظف به یاری آنها هستند. آنچه در آن پیمان‌نامه دیده می‌شود امروزه در نظام بین‌الملل نیز جایگاه مستحکمی دارد و پیمان‌های منطقه‌ای و جهانی در حول منافع مشترک رواج گرفته است. گرچه در این سند نیز منافع مشترک اصل است اما روح پیمان‌نامه رویکردی اخلاقی داشت و بر همین اساس تاکید شده بود که در نزاع‌ها نه‌تنها از یکدیگر بلکه از حقوق مظلوم پشتیبانی خواهند کرد؛ حال آنکه در روابط قبیلگی تنها منافع و آداب و رسوم قبیله حاکم بود. شگفت‌انگیز است که در این قرارداد هم اسامی همه قبایل ساکن شهر آمده که به معنای پذیرش تکثر و تنوع طبقات و گروه‌های اجتماعی در شهر است و هم آنچه پیوسته به چشم می‌خورد تاکید بر شهر و مدینه است و نه سکونتگاه و قبیله و تبدیل تفکر به فضا و نشانه‌های فضایی. پیمان‌نامه مدینه به راستی از نخستین نمونه‌های منشور حقوق شهروندی در فضای بدوی آن روزگار است. در زمانه‌ای که روابط قبیلگی تعیین‌کننده همه شوون زندگی جمعی و فردی بود: تحول تجمع جاهلی به جامعه انسانی در کنار به رسمیت‌شناختن حقوق فردی.

گویا کلمه مدینه در نزد پیامبر اکرم جایگاهی خاص داشت از جمله در یکی از درخشان‌ترین موارد پیامبر اکرم خود را شهر دانش و امام علی را باب آن مدینه خوانده‌اند و اینکه برای ورود به شهر بر پایه رفتار مدنی باید از همین در عبور کرد: «انا مدینه‌العلم و علی‌باب‌ها و من اراد المدینه فلیأت الباب». به‌این‌ترتیب پیامبر و مدنیت و علم و علی در مجموعه‌ای واحد قرار گرفته‌اند که با یکدیگر هم‌پوشانی و تناسب دارند. تمثیل پیامبر از خویش به مدینه و نه کوه و دریا و آسمان و کهکشان و پدیده‌های بزرگ و شگفت‌آوری از این قبیل آشکارا نشانه جایگاه و اهمیت این کلمه در نزد آن حضرت است. با آنکه مدینه آن روز از نظر محیطی، کالبدی و جغرافیایی از یک روستای معمول امروزی فراتر نبود اما وجه تمایز آن با دیگر پدیده‌های با عظمت جایگاه انسان و انسانیت در نظام و نگرش آن است. به واقع همه ارزش‌هایی را که می‌توان ذیل مدنیت گنجاند و جامعه انسانی را در آن چارچوب جای داد در این کلمه هست و راه وصول و ورود به شهر هم باید با مدنیت تطابق داشته باشد و از طریق باب باشد. در این نگرش فقط بیگانگان هستند که از راه دیگری در پی ورود و به واقع غصب شهرند و طبعا سنخیتی با مدینه و مدنیت پیامبر ندارند. به این‌ترتیب پیامبر و علی با یکدیگر یک شهر و نمادهای کامل مدنیت هستند و اکنون می‌توان دریافت که چرا علی امیرالمومنین از ضایع‌شدن حقوق شهروندی به واسطه ربودن زینتی از پای زنی یهودی در گوشه‌ای از جامعه اسلامی تا آن حد بر می‌آشوبد و مرگ را سزاوار می‌یابد و به مالک‌اشتر نخعی و عثمان‌بن‌حنیف و دیگر فرمانداران خود رعایت و اجرای حقوق شهروندی را با بیان جزییات و با تاکید فراوان طلب می‌کند. به واقع شاید تفاوت رفتار پیامبر و علی با بسیاری از بزرگان آن عصر را بتوان در همین شیوه نگرش به حقوق مردم و تکالیف حاکم در قبال شهروندان رمزگشایی کرد. بی‌سبب نیست که شماری از شاعران بزرگ فارسی همچون فردوسی طوسی در میان فضایل بی‌شمار آن حضرت «باب علم‌نبی» را تا این حد برجسته و ممتاز یافته‌اند: منم شهر علم و علی‌ام در است / درست این سخن گفت پیغمبر است، یا به گفته مولانا: چون تو بابی آن مدینه علم را / چون شعاعی آفتاب حلم را.

مسیر دشوار والیبال ملی ایران

نکته حایزاهمیت اینجاست که بچه‌های ما نباید در باد پیروزی‌های سال قبل بخوابند و سعی در بهترشدن داشته باشیم.

البته سرمربی تیم عوض شده و چند بازیکن جدید هم به‌تازگی در ترکیب تیم قرار گرفته‌اند که باید به همگی اینها فرصت داد. بازی‌های زیادی باقی‌مانده و فعلا زمان قضاوت‌کردن نیست.

ضمن اینکه نبود خولیو ولاسکو، سرمربی پیشین تیم‌ملی که والیبال ایران با او افتخارات خوبی به دست آورد هم، بی‌تاثیر نبود. به‌هرحال؛ باید تفکرات بازیکنان عوض شود و خود را با تفکرات کواچ سازگار کنند. چرا که کواچ هم مربی جوان و پرانرژی‌ای است.

کارشناسان هم باید تحلیل‌هایشان را پخته‌تر کنند تا دچار اشتباه نشوند. قطعا در بازی امشب بچه‌ها به خودشان می‌آیند. کادرفنی باید از آنها ریکاوری ذهنی قدرتمندی بسازد. طوری که بازی پریشب را در مجموع، نادیده بگیرند و فقط به بازی دوم فکر کنند تا به شرایط ایده‌آل برسند. اگرچه در گروه سختی قرار گرفته‌ایم اما من معتقدم که می‌توانیم از این گروه بالا بیاییم و صعود کنیم. برزیل با بازی‌هایی که داشته، نشان داده آسیب‌پذیر است. ایتالیا و لهستان این تیم را در خاک خودش شکست دادند. با توجه به جوانگرایی‌ای که برزیل کرده به‌نظرم می‌توانیم این تیم را ببریم. بنابراین نباید نگران باشیم و باید با انگیزه کار را دنبال کنیم.

دبیر سابق هیات امنای حساب ذخیره ارزی در گفت‌وگو با «شرق»:

دولت یازدهم نیازمندترین دولت تاریخ اقتصاد ایران

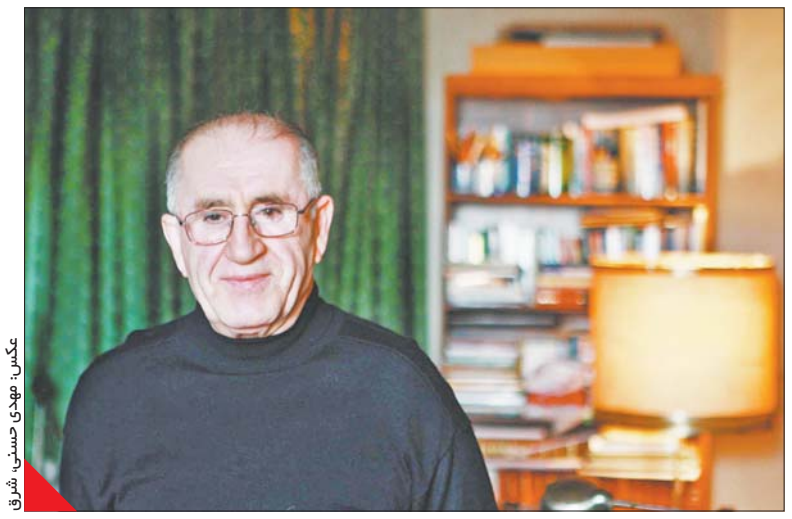

عکس: مهدی حسنی، شرق

شرق: محور مصاحبه «صندوق توسعه ملی» است؛ موضوعی که بارها درباره آن گفته‌ایم و شنیده‌ایم. اما وقتی که مشاور اقتصادی دولت چند روز پیش بحثی مفصل در اهمیت و ضرورت این صندوق ارایه می‌دهد، امیدوار می‌شویم که شاید در این دولت قرار باشد رویه‌ای متفاوت در برخورد با صندوق در پیش گرفته شود. برای همین است که به سراغ بایزید مردوخی می‌رویم که در دولت اصلاحات و در فاصله سال‌های ۷۹ تا ۸۴ دبیر هیات امنای حساب ذخیره ارزی بود و اکنون هم هنوز با اشتیاق اخبار «صندوق توسعه ملی» را دنبال می‌کند. داستان از همان ابتدا شفاف است این استاد اقتصاد می‌گوید دولت یازدهم بیش از هر دولتی در تاریخ کشور ما به منابع مالی نیاز دارد و در تنگنای مالی است. بر این اساس؛ مردوخی هشدار می‌دهد که خطر برداشت از منابع «صندوق توسعه ملی» برای هزینه‌های جاری این دولت بیش از دولت‌های دیگر است. این پیشکسوت برنامه‌ریزی توسعه؛ تاکید می‌کند برداشت از «صندوق توسعه ملی» تنها یک خطر احتمالی نیست بلکه این دولت به موجب قانون بودجه سال ۹۳ و با تصویب مجلس حدود ۱۲میلیارددلار از منابع می‌تواند برداشت کند و مجوز برداشت آن را از مجلس گرفته است. اگرچه در اساسنامه‌ای که مردوخی آن را یکی از مترقی‌ترین قانونگذاری‌ها در برنامه پنجم توسعه می‌داند، چنین اجازه‌ای به دولت داده نمی‌شود، اما دوسوم آرای نمایندگان کافی است که مجوز برداشت صادر شود و مجوز صادر شده است.

موجودی حساب ذخیره ارزی یا «صندوق توسعه ملی» یکی از مواردی است که همواره محل مناقشه بوده است. من هم سوالاتم را از همین نقطه آغاز می‌کنم. موجودی «صندوق توسعه ملی» چقدر است؟

دو رقم وجود دارد که در احتساب دارایی‌های صندوق باید به آن توجه کرد؛ یکی منابع صندوق است که عبارت است از موجودی نقدی صندوق به علاوه تسهیلاتی که به طرح‌های مختلف پرداخت کرده یا متعهد به پرداخت است. دیگری هم موجودی نقدی است که بر اساس آن می‌توان طرح تصویب کرد و تسهیلات داد. آخرین رقمی که به‌عنوان منابع صندوق عنوان می‌شود رقمی حدود ۶۰میلیارددلار است که موجودی نقدی هم بخشی از آن است که بخواهند بر اساس آن طرح تصویب کنند و تسهیلات دهند، ۲۲میلیارددلار است. این آماری است که تاکنون اعلام کرده‌اند.

در دوره‌ای اخباری منتشر می‌شد مبنی بر اینکه موجودی صندوق صفر است.

این به این دلیل است که برداشت‌های غیرتخصصی از مفاهیم منابع، دارایی و موجودی صندوق صورت می‌گیرد یا تعاریف یا محاسبات متفاوت است، مثلا ممکن است طرحی نیاز به اعتبار و تسهیلاتی معادل صدمیلیون‌دلاری داشته باشد و ۲۰میلیون‌دلار آن توسط صندوق پرداخت شده باشد. بانک مرکزی در ارایه آمار می‌گوید صدمیلیون‌دلار از منابع صندوق تعهد شده است که به‌مثابه مسدودشدن یا پرداخت‌شدن است. برای همین است که گاهی این آمارها متفاوت است. البته هرکدام با تعریف خودش درست است و در این مثال می‌توان گفت صدمیلیون‌دلار از منابع صندوق دیگر قابل استفاده توسط صندوق نیست. در حالی که ۸۰میلیون‌دلار آن هنوز در خزانه صندوق وجود دارد و خارج نشده است.

صندوق هم مانند بانک‌ها مطالبات معوق و مشکوک‌الوصول دارد یا خیر؟ اگر دارد میزان آن چقدر است؟

«صندوق توسعه ملی» مطالبات معوقی ندارد. چون تسهیلاتی که از محل این صندوق داده می‌شود مدت‌دار است و هنوز سررسید آنها فرانرسیده است. پس نمی‌توان حرفی از مطالبات معوق زد. اما حساب ذخیره ارزی مطالبات معوق زیادی دارد. البته من رقمی را ذکر نمی‌کنم. چون آمار بسیار متفاوت و متناقضی در این مورد عنوان شده. بخش خصوصی هم در این مدت به‌شدت درگیر مطالبات حساب ذخیره ارزی است و مشکلات بسیاری از این محل برایش به وجود آمده است.

اما باید آماری در دست باشد که چه میزان از حساب ذخیره معوق شده است.

ارقام متفاوتی وجود دارد اما من صلاحیت تایید یا رد هیچ‌کدام را ندارم چون اطلاعی ندارم.

آماری داریم که در هر دولتی چه میزان از منابع صندوق هزینه شده یا هر دولتی صندوق را با چه میزان ذخیره به دولت بعدی تحویل داده است؟

خیر متاسفانه این میزان شفافیت آماری وجود ندارد. از منابع مختلف اطلاعات متفاوتی اعلام می‌شود اما هیچ‌کدام موثق نیستند، مثلا رقمی که در مورد دولت دهم وجود دارد این است که مقامی گفته ما «صندوق توسعه ملی» را با ۲۰میلیارددلار موجودی تحویل دولت یازدهم داده‌ایم. اما معلوم نیست این ۲۰میلیارددلار از چه نوعی است؛ تسهیلاتی که پرداخت شده اما بازپرداخت آن آغاز نشده است یا موجودی نقدی که در صندوق وجود دارد. این آمار نه مشخص است و نه موثق. اما از زمان تاسیس حساب ذخیره ارزی و بعد از آن، با تاسیس «صندوق توسعه ملی»، اتفاقی که مکرر رخ داده برداشت‌های بودجه‌ای برای تامین کسری بودجه بوده است. فرمولی که اساسا برای «صندوق توسعه ملی» طراحی شده این است که سالی ۲۰درصد از درآمدهای نفت در صندوق پس‌انداز شود و سه‌درصد هم سالانه به آن اضافه شود. ۲۰درصد درآمد نفت به «صندوق توسعه ملی» می‌رود، ۱۴/۵درصد هم به شرکت ملی نفت ایران اختصاص دارد. این حدودا ۳۵درصد می‌شود و ۶۵درصد هم باقی می‌ماند که دولت از آن برای اداره امور و تامین هزینه‌های خود استفاده می‌کند و می‌تواند این ۶۵درصد را به‌صورت ارزی یا ریالی استفاده کند. بنابراین وقتی ۶۵درصد درآمد نفت در اختیار دولت است انصاف نیست و قانونی هم نیست که دولت به ۲۰درصد سهم «صندوق توسعه ملی» هم چشم بدوزد.

در دولت یازدهم و در بودجه امسال هم این برداشت‌ها اتفاق افتاده است؟

بله. بر اساس اطلاعاتی که تاکنون منتشر شده در قانون بودجه سال ۹۳ حدود ۱۲میلیارددلار به عناوین مختلف مجوز داده شده که دولت می‌تواند از «صندوق توسعه ملی» برداشت کند.

این برداشت برای چه مصارفی است؟

حدود ۱۹ مورد عنوان شده است. بنیه دفاعی، عتبات‌عالیات، سلامت، مهار آب‌های برون‌مرزی، صندوق بیمه کشاورزی، صندوق نوآوری، یارانه سود تسهیلات، قطارهای شهری و حمل و نقل عمومی بخشی از این موارد است.

برداشت از صندوق برای این موارد منع قانونی دارد. چطور مجلس هم خودش قانون را می‌گذارد و هم برداشت از آن را به موجب قانون فراهم می‌کند؟

سوال همین است. آیا قانونی را که مجلس تصویب کرده چرا خود به این سهولت تغییر می‌دهد؟ مجلس باید پاسخگو باشد که چرا خودش قانونی به این اهمیت را وضع و خودش آن قانون را تغییر می‌دهد. به موجب قانون آیین‌نامه داخلی مجلس برداشت از «صندوق توسعه ملی» به‌راحتی امکان‌پذیر نیست. برای تغییر هر قانونی، ۵۱درصد آرای نمایندگان لازم است. اما از اول تاسیس صندوق سعی شد برداشت از این صندوق دشوار باشد. به همین دلیل آن را در قالب قانون برنامه پنجم توسعه قرار دادند. تغییر در قوانین برنامه نیاز به دوسوم آرای موافق نمایندگان دارد. اما در عمل توافق مجلس و حتی فشار تعدادی از نمایندگان مجلس برداشت از این صندوق را بسیار سهل کرد و نمونه آن هم مجوزهای قانونی برداشت از صندوق بر اساس قانون بودجه سال ۹۳ است. در زمان حساب ذخیره ارزی، بارها تلاش شد که از برداشت‌های خلاف ماده قانونی حساب ذخیره ارزی جلوگیری شود اما در نهایت جواب یک چیز بود: مجلس و دولت با هم تفاهم کرده‌اند.

دلیل چیست که دولت‌ها به سهم ۸۰درصدی خود از درآمد نفت رضایت نمی‌دهند و به ۲۰درصد سهم صندوق تعدی می‌کنند؟

دولت فعلی ما نیاز به منابع دارد. شاید بتوان گفت دولت یازدهم بیش از هر دولتی در تاریخ کشور ما به منابع مالی نیاز دارد. برای اینکه هزینه‌های سنگین یک دولت بسیار حجیم را دارد که باید آن را تامین مالی کند. چندین دستگاه موازی در دولت وجود دارد که باید هزینه آنها را پرداخت کند. چندین هدف بزرگ اجتماعی را تعریف کرده یا برایش تعریف کرده‌اند و باید منابع نقدی لازم برای انجام آنها را از جایی تامین کند. یکی از این موارد یارانه‌هاست.

پس این به آن معناست که خطر برداشت از منابع «صندوق توسعه ملی» در این دولت بیشتر است.

این خطر اتفاق افتاده است و دولت ناچار شده از منابع برداشت کند. باید چاره‌ای پیدا کرد.

مشکل کجاست اینکه هر دولتی می‌تواند به هر میزان که خواست از این صندوق برداشت کند و هیچ منع قانونی هم وجود ندارد؟

من به‌جرات می‌توانم بگویم که اساسنامه‌ای که در برنامه پنجم توسعه برای «صندوق توسعه ملی» تعریف شده است یکی از مترقی‌ترین اساسنامه‌هاست. پس مشکل از قانون و اساسنامه صندوق نیست. مشکل از ذهنیت‌هایی است که مانع عمل به قانون و اساسنامه می‌شود. مردم می‌توانند این عادت مصرف‌گرایی را کنار بگذارند. دولت هم همین‌طور. می‌تواند از مصرف‌گرایی فاصله بگیرد. برخی از سازمان‌های عریض و طویل خود را حذف کند بخشی از بودجه‌های جاری را حذف کند. اساسنامه صندوق می‌گوید منابع مالی باید در راستای تقویت تولید و سرمایه‌گذاری‌های غیردولتی باشد. ما چهارونیم‌میلیون دانشجو داریم. مدتی دیگر این تعداد هم به تدریج وارد بازار کار می‌شوند. پس این صندوق اگر منابعش صرف امور دولتی شده چگونه می‌تواند با تقویت تولید، برای این عده اشتغال ایجاد کند. جمعیت ما در حال پیرشدن است. چندی دیگر درصد بالایی از جمعیت ما پیر یا از کارافتاده می‌شود. نیازهای این بخش را چگونه باید تامین کرد؟ ما هیچ تدبیری برای آن زمان اندیشیده‌ایم یا اینکه تمام هم و غممان تامین نیازهای امور جاری کشور است از هر منبعی و با هر روشی؟

چگونه می‌توان این ذهنیت‌ها را ایجاد کرد؟

در درجه اول باید پارادایم نمایندگان مجلس تغییر پیدا کند. اگر قانونگذار صندوقی به نام «صندوق توسعه ملی» را ایجاد کرده است باید حرمت این صندوق را نگه دارند و منابع آن در جایی به کار گرفته شود که در قانون و اساسنامه آمده است، نه اینکه از این منابع برداشت کنیم. با این تغییرات مغایر اساسنامه و برداشت‌هایی که در این سال‌ها از صندوق صورت گرفته حیثیتی برای صندوق باقی نمانده است. این صندوق ما یکی از مجموعه صندوق‌های ثروت ملی در جهان است که همواره زیر ذره‌بین موسسات رتبه‌بندی بین‌المللی قرار دارد و از این جهت من کلمه حیثیت را به کار می‌برم. در صندوق ذخیره ارزی همیشه خواهش‌هایی برای برداشت‌های مختلف از صندوق عنوان می‌شد. مگر چقدر می‌توان در برابر این فشارهای مستقیم و غیرمستقیم ایستادگی کرد و منابع را نداد؟ مقامی می‌خواست دانشگاهی در خارج بخرد برای این کار به حساب مراجعه می‌کرد. یک نفر اعلام می‌کرد که به فرهنگیان برای تامین نیاز آنان از این محل باید پرداخت شود و وقتی با پاسخ منفی مواجه می‌شدند می‌گفتند چرا این پول باید در حساب بخوابد و فرهنگیان ما از آن بی‌بهره بمانند. این ذهنیت باید تغییر پیدا کند. در نهایت آن بلایی که بر سر حساب ذخیره ارزی آمد بر سر «صندوق توسعه ملی» هم خواهد آمد. ما در طول این سال‌ها ثابت کرده‌ایم که نمی‌توانیم چنین نهادی را در چارچوب خودش حفظ کرده و از آن استفاده کنیم.

مشکل از کجاست که نه حساب ذخیره ارزی در کشور ما کارکرد خود را یافت و نه اکنون «صندوق توسعه ملی»؟

مشکل از نظام تدبیر ماست. تا زمانی که نظام تدبیر ما مشکل داشته باشد «صندوق توسعه ملی» یا حساب ذخیره ارزی چالش‌هایی را به وجود می‌آورند که خود به مشکلی جدی در اقتصاد تبدیل می‌شوند. منابعی که از صندوق خارج شده است، دیگر به حساب صندوق بازنمی‌گردد. عمر دولت‌ها چهارسال یا نهایتا هشت‌سال است. دولت‌ها به خود حق می‌دهند در این دوره کوتاه هر کاری برای رفاه مردم انجام دهند. یکی از مشکلات تاریخی ما فقر است. گاهی ما شعار عدالت اجتماعی می‌دهیم و می‌خواهیم در یک دوره زمانی کوتاه این فقر را از بین ببریم. برای این کار هم خود را محق می‌دانیم که بسیاری از اصول را زیر پا بگذاریم. باید راهکاری برای این موارد پیدا کنیم که این مشکلات تاریخی را چگونه باید حل کرد. ما هنوز مکانیسمی برای این کار نداریم. جایگاه حفظ قداست این صندوق‌ها در مجلس است که مجلس هم در این موارد کوتاه می‌آید یا خود بانی خدشه به مصوبات خود می‌شود. قبول دارم که دولت در تنگناست. اما می‌توانست از راهکارهای دیگر استفاده کند.

وضعیت صندوق توسعه ملی یا در تعبیر عام‌تر آن صندوق ثروت ملی در کشورهای دیگر چگونه است؟

کشورهای زیادی در دنیا وجود دارند که صندوق‌های نفتی یا ثروت ملی را برای ذخیره‌سازی منابع بین‌نسلی خود به کار گرفته‌اند، اما تنها چهار کشور موفق در این زمینه داریم؛ نروژ، کویت، آلاسکا و چین. غیر از این کشورها بقیه دچار مشکل شده‌اند. به عبارت دیگر هر کشوری که نظام مالی و بودجه‌اش مشکل داشته است با صندوق نفتی یا ثروت ملی مشکلش برطرف نشده بلکه بعد از مدتی این صندوق‌ها خود به مشکلی بزرگ تبدیل شده‌اند. مشکل اصلی این است که ما در تمام این سال‌ها با کمبود بودجه مواجهیم. آثار این کسری هم همواره به «صندوق توسعه ملی» یا حساب ذخیره ارزی سرایت کرده است. راهکار این است که باید تصمیم‌گیری شود که ما چقدر از منابع نفتی را باید برای نسل‌های بعدی بگذاریم و چطور باید در شرایط نوسانات ارزی با کمک پول نفت ثبات اقتصادی ایجاد کنیم. نکته بعد این است که باید این منابع را در طرح‌هایی به کار ببریم که بازگشت داشته باشد. این موارد مدام گفته می‌شود اما در عمل نقض می‌شود. مشکل ما هم همین موارد است. ما هم حساب ذخیره ارزی را و هم «صندوق توسعه ملی» را با همین هدف و بر اساس این کارکردها تاسیس کردیم اما به گونه دیگری عمل کردیم. پس مشکل جای دیگری است.

نروژ یکی از نمونه‌های موفق است. این کشور چه کرده است؟

بله، نروژ موفق‌ترین کشور در این زمینه است. ذخایر نفتی نروژ کمتر از ایران است اما منابع صندوق ثروت ملی در این کشور حدود ۸۰۰میلیارد دلار و ۱۴برابر ایران است. این کشور حتی یک‌دلار از منابع ذخیره خود را برای امور جاری به کار نمی‌گیرد. اما منابع را راکد هم نمی‌گذارد. تمام این منابع صرف سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار در کشورهای دیگر جهان می‌شود. این صندوق ۲۴ساعته فعالیت دارد و کارگزاران آن مدام در حال خرید و فروش سهام از بازارهای جهانی هستند و هر لحظه در نقطه‌ای از دنیا دارایی جدید برای خود ایجاد می‌کنند.

ادامه در صفحه ۶

خبر

بویینگ: آماده فروش قطعات به ایران هستیم

● **ایرنا:** معاون ارشد بین‌الملل هواپیماسازی بویینگ و معاون سابق وزارت خارجه آمریکا با تاکید بر تمایل بزرگترین کارخانه هواپیماسازی جهان به بازار ایران گفت: بویینگ با لغو تحریم‌ها آماده فروش هواپیما و قطعات و همکاری با ایران‌ایر است. «توماس پیکرینگ» سفیر اسبق آمریکا در سازمان ملل‌متحد که اکنون معاون بین‌الملل شرکت بویینگ است، اعلام کرد: گسترش روابط تجاری و تبادل فرهنگی با ایران برای روابط سیاسی بین دو کشور بسیار مهم است و تجار و سرمایه‌گذاران آمریکایی خواستار رفع موانع سیاسی موجود بر سر راه همکاری تجاری و اقتصادی با ایران هستند. وی درباره نگاه این شرکت به بازار ایران افزود: شرکت بویینگ در چارچوب توافق انجام‌شده، آماده تامین قطعات هواپیماهای شرکت‌های ایرانی است و در صورت کاهش تحریم‌ها، بویینگ و ایرباس به‌عنوان دو سازنده اصلی هواپیماهای بزرگ و متوسط به گسترش بازار خود در ایران علاقه‌مند هستند. پیکرینگ درباره اهمیت سیاسی مجوز دولت آمریکا به بویینگ و جنرال‌موتورز برای فروش قطعات هواپیما به ایران گفت: طی سال‌هایی که من در دولت کلینتون بودم، تصمیم‌های مثبتی برای فروش قطعات هواپیما به ایران‌ایر گرفته شد و در چارچوب آن برنامه، خدمات فنی به ایران ارایه شد. به‌نظر من مجوز فروش قطعات پس از توافق هسته‌ای، یک گام مثبت به سمت افزایش همکاری میان آمریکا و ایران و همچنین پاسخی به دغدغه‌ها درباره امنیت هواپیماها بود که هم برای ایران و هم کشورهای دیگر اولویت مهمی است. وی افزود: فراهم‌آوردن قطعات از سوی شرکت‌های مادر که کیفیت بالایی دارند اهمیت بسزایی در افزایش امنیت پروازهای بین‌المللی خواهد داشت. توماس پیکرینگ همچنین درباره علاقه سرمایه‌گذاران آمریکایی به بازار ایران و تبادل تجاری میان دو کشور گفت: تجار آمریکایی خواستار رفع موانع سیاسی موجود بر سر راه همکاری تجاری و اقتصادی با ایران هستند. معاون بین‌الملل هواپیماسازی بویینگ اضافه کرد: بی‌تردید تجار آمریکایی به پتانسیل بالای سرمایه‌گذاری در ایران به‌ویژه استخراج و توسعه هیدروکربن‌ها و نفت واقف هستند اما برخی سیاستگذاری‌های ایران موانعی برای سرمایه‌گذاری خارجی به شمار می‌روند. وی تصریح کرد: برداشتن تحریم‌ها یک گام است ولی گام بعدی نیاز به تشویق سرمایه‌گذاری با ایجاد فضایی مطلوب در ایران دارد. با حل این دو مشکل اساسی سود بسیار سرشاری توسط سرمایه‌گذاری خارجی و تجارت بین‌المللی نصیب ایران خواهد شد.

LEON

Since 1960

آبان جنوبی: خیابان کریم خان زند
خیابان آبان جنوبی، نبش چهارراه ورشو
تلفن : ۸۸۹۰۴۶۲۵-۸۸۹۳۰۳۶۳

نیاوران: خیابان دکتر باهنر(نیاوران)
قبل از دوراهی دزاشیب
تلفن : ۲۲۷۲۴۲۰۰-۲۲۷۲۴۴۰۰

صبحانه متفاوت در سام سنتر

فرشته: سام سنتر- طبقه۸
تلفن : ۲۲۶۵۳۸۴۱

www.leon1960.com